РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

14 юни 2007 година *

По дело C-56/06,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) с акт от 31 януари 2006 г., постъпил в Съда на 2 февруари 2006 г., в рамките на производство по дело

Euro Tex Textilverwertung GmbH

срещу

Hauptzollamt Duisburg,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н P. M. Jann, председател на състав, г-н R. Schintgen, г-н A. Tizzano (докладчик), г-н A. Borg Barthet и г-н E. Levits, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Euro Tex Textilverwertung GmbH, от адв. A. Gläser, Rechtsanwalt,

— за Комисията на Европейските общности, от г-жа J. Hottiaux и г-н B. Schima, в качеството им на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 януари 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна, одобрено с Решение 93/743/Евратом, ЕОВС, ЕО на Съвета и на Комисията от 13 декември 1993 г. (ОВ L 348, стр. 1, наричано по-нататък „споразумение за асоцииране"), и по-специално член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 към това споразумение, изменен с Решение № 1/97 на Съвета по асоцииране от

30 юни 1997 година за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна (ОВ L 221, стр. 1, наричан по-нататък „Протокол № 4“).

2 Запитването е направено в рамките на съдебен спор между дружество Euro Tex Textilverwertung GmbH (наричано по-нататък „Euro Tex“) и Hauptzollamt Duisburg (митническо бюро в Duisburg, наричано по-нататък „Hauptzollamt“) относно верността на доказателствата за произход, представени с оглед на износ на употребявани текстилни продукти за Полша.

Общностна правна уредба

3 Протокол № 4 определя понятието за „продукти с произход“ и съдържа разпоредби в областта на административното сътрудничество.

4 Член 2, параграф 1 от Протокол № 4 гласи:

„С оглед приложението на споразумението, за продукти с произход от Общността се считат:

а) продукти, изцяло получени в Общността по смисъла на член 5 от настоящия протокол;

б) продукти, изцяло получени в Общността и съдържащи материали, които не са били изцяло получени там, при условие че тези материали са претърпели достатъчна преработка или обработка в Общността, по смисъла на член 6 от настоящия протокол;

[...]“ [неофициален превод]

5 Член 6 от този протокол предвижда:

„1. За целите на член 2 продукти, които не са изцяло получени, се считат за достатъчно преработени или обработени, когато са изпълнени условията, посочени в списъка на приложение II.

[...]

3. Разпоредбите на параграфи 1 и 2 се прилагат при спазване на разпоредбите на член 7.“ [неофициален превод]

6 Накрая, според съдържанието на член 7 от Протокол № 4:

„1. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2, следните операции се смятат за недостатъчни преработки или обработки, за да придадат на продуктите произход, независимо дали са изпълнени изискванията на член 6:

[...]

б) прости операции, състоящи се в премахване на прах, пресяване, сортиране, класиране, съчетаване (включително комплектоване на стоките), измиване, боядисване, разрязване;

[...]“ [неофициален превод]

7 Следва да се отбележи, че член 7 от Протокол № 4 е изменен, с действие от 1 януари 2001 г., с Решение № 4/2000 на Съвета по асоцииране ЕС—Република Полша от 29 декември 2000 година за изменение на Протокол № 4 към Европейското споразумение, сключено с Полша относно определянето на понятието за „продукти с произход“ и методите за административно сътрудничество (ОВ L 19, стр. 29, наречен по-нататък „изменения Протокол № 4“).

8 В текста на член 7, параграф 1, буква й) от изменения Протокол № 4 , който замества отчасти член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4, вече не се съдържа терминът „прости операции“ и вместо това се посочва единствено „пресяване, отделяне, сортиране, класиране, степенуване, съчетаване (включително комплектоване на стоките)“. [неофициален превод].

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

9 От запитването е видно, че към момента на настъпване на събитията Euro Tex управлява сертифицирано предприятие с дейност събиране, превоз и третиране на облекла и други текстилни продукти.

10 Артикулите, които гражданите оставят в уличните контейнери, се подлагат след това на операции по сортиране и съчетаване, които протичат в няколко фази. Тези, за които се счита, че могат все още да се носят, се подбират на няколко етапа въз основа на редица критерии. Натоварените с операциите по сортиране и съчетаване работници на Euro Tex имат по-конкретно за задача да подберат предимно артикулите „на мода" в зависимост от изискванията на клиентите.

11 През периода 1998—1999 г. Euro Tex доставя на търговците на дребно в Полша текстилни продукти, преминали през сортиране и съчетаване. За да докаже характера им на „продукти с произход" по смисъла на установения със споразумението за асоцииране преференциален митнически режим, Euro Tex поставя върху търговските фактури декларации за произход на доставените стоки или представя сертификат за движение на стоките EUR.1.

12 След като извършва проверка в помещенията на Euro Tex по искане на полската администрация, с решение от 19 юли 2001 г. Hauptzollamt констатира, че това предприятие не е в състояние да докаже произхода на продуктите. Освен това германските власти отнемат сертификатите за движение на стоките EUR.1 и заявяват, че ще информират полските власти за резултата от извършената на място проверка.

13 Euro Tex подава жалба срещу това решение пред Hauptzollamt, което обаче я отхвърля като неоснователна с решение от 30 юни 2002 г. С него Hauptzollamt стига до извода, че посочените в Протокол № 4 условия не са изпълнени, за да се приеме, че употребяваните текстилни артикули, които все още могат да се носят, са изцяло получени в Общността. Освен това в решението се уточнява, че извършените в случая операции по сортиране и съчетаване представляват само минимално третиране, което не засяга произхода на тези продукти.

14 Тогава Euro Tex предявява иск пред Finanzgericht Düsseldorf, който да установи, че становището на Hauptzollamt, адресирано до полските митнически власти, с което ги уведомява за неверността на въпросните декларации и сертификати за произход, е незаконосъобразно.

15 Поради несигурност при тълкуването на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството по делото и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Излизат ли описаните по-подробно в определението на съда операции по съчетаване извън понятието за проста операция по съчетаване по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4?“

16 Несигурността на Finanzgericht Düsseldorf е породена по-специално от съществуващите различия между няколко езикови редакции на Протокол № 4. Всъщност според препращащата юрисдикция някои езикови редакции на този протокол навеждали към съществуване на разграничение между прости и сложни операции по съчетаване, докато други редакции явно насочвали, че всички операции, посочени в член 7, параграф 1, буква б) от споменатия протокол, по определение са „прости“.

17 Така например ако в немската редакция на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 се съдържа „einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten)“, във френската — „opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises“, то английската редакция на тази разпоредба визира „simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles)“.

По преюдициалния въпрос

18 Със своя въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали, в светлината на разпоредбите на Протокол № 4, следва да се прави разграничение между прости и по-сложни операции по съчетаване. Първите, в приложение на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4, са операции по преработка или обработка, недостатъчни да предоставят „произход“ на продукта, докато вторите могат да представляват преработка или обработка, достатъчни за придобиването на това качество по силата на член 6 от протокола. Ако може да се направи такова разграничение, то Finanzgericht Düsseldorf желае да узнае дали операции по съчетаване като извършените от Euro Tex спадат към втората категория, а именно тази на по-сложните операции.

Становища, представени пред Съда

19 Euro Tex изтъква, че операциите по съчетаване, извършени в рамките на рециклиране на употребявани текстилни продукти, имат напълно различно естество от това, което се разбира под „прости операции по съчетаване“ по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4. Всъщност тази разпоредба визирала само съвсем прости операции, които не изискват никакви специфични познания и не водела в никакъв случай до създаване на добавена стойност на продуктите. За сметка на това съчетаването на употребявани текстилни продукти водело до създаване на значителна добавена стойност на тези продукти. Всъщност то се извършвало посредством поредица от операции по диференциране, за които работниците на предприятията за рециклиране впрочем трябвало да притежават специални умения (като например способност да разпознават качествата на плата, модните тенденции). Освен това за тази цел работниците преминавали специфично обучение в рамките на предприятието.

20 Следователно тъй като операциите по съчетаване, които се разглеждат в главното производство, могли да придадат на третираните стоки статут на продукт с произход, Euro Tex предлага да се отговори положително на Finanzgericht Düsseldorf.

21 Възприемайки противоположното становище, Комисията поддържа, че според съдържанието на Протокол № 4 не могло да се направи никакво разграничение между прости и по-сложни операции по съчетаване. Това се извеждало в частност от сравнителна оценка на различните езикови редакции на член 7, параграф 1, буква б) на този протокол, и по-специално от английския и нидерландския вариант.

22 Такова тълкуване на въпросната разпоредба освен това било съгласувано с нормите на приложение Г.1 на Международната конвенция за опростяване и хармонизиране на митническите процедури (наречена по-нататък „Конвенцията от Киото"), голяма част от приложенията към която са приети от името на Общността с Решение 77/415/ЕИО на Съвета от 3 юни 1977 г. (ОВ L 166, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 1, стр. 109).

Отговор на Съда

23 Поставеният от препращащата юрисдикция въпрос засяга квалифицирането на операциите, предмет на главното производство, като прости или сложни. В това отношение в подкрепа на тяхното тълкуване на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 страните по главното производство са се позовали главно на съществуващите различия между различните езикови редакции на тази разпоредба.

24 Впрочем следва да се приеме за вярно, че някои езикови редакции на споменатата разпоредба биха могли да се тълкуват както в смисъла, предложен от ищеца по главното производство, така и в този, предложен от Комисията. Такъв е именно случаят на немската („einfaches"), френската („les opérations simples de"), испанската („las operaciones simples de"), италианската („le semplici operazioni di") и португалската („simples operaçõe de") редакции.

25 От другите езикови редакции обаче е видно, че визираните в същата тази разпоредба операции по определение са „прости“. Такъв извод може да се направи от следните изрази, а именно фигуриращите в английската редакция „simple operations consisting of“, „enkle foranstaltninger som“ в датската редакция, „eenvoudige verrichtingen zoals“ в нидерландската редакция и „enkel behandling bestående i“ в шведската редакция.

26 Следователно както изтъква Комисията, тълкуване, според което за прости операции се считат всички, споменати в член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4, не противоречи на нито една езикова редакция на този протокол, докато предложеното от Euro Tex тълкуване — състоящо се в разграничение между прости операции и сложни операции по съчетаване — не би било съобразено със споменатите в предходната точка езикови редакции.

27 Във всеки случай следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика различните езикови редакции на един общностен текст трябва да се тълкуват по еднакъв начин и поради това при различие между редакциите въпросната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, част от която тя представлява (вж. Решение от 17 декември 1998 г. по дело Codan, C-236/97, Recueil стр. I-8679, точка 28, Решение от 13 април 2000 г. по дело W. N., C-420/98, Recueil стр. I-2847, точка 21 и Решение от 16 март 2006 г. по дело Комисия/Испания, C-332/04, Recueil, стр. I-40, точка 52).

28 Впрочем според съдържанието на четвъртото и шестото съображение на Решение № 1/97, то цели да „улесни в по-голяма степен обмена и опрости административните задължения“ [неофициален превод], както и да „улесни работата на потребителите и на митническите администрации“ [неофициален превод]. Както поддържа Комисията, би било в ущърб на целите за опростяването и правната сигурност от националните органи да се иска да разграничават простите от сложните операции по съчетаване, премахване на прах, пресяване, като между другото в протокола не е посочен никакъв критерий или насока, въз основа на които да се прави такова разграничение.

29 Освен това следва да се посочи, че внесеното с Решение № 4/2000 изменение на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 също подкрепя този прочит на въпросната разпоредба, тъй като изразът „прости операции“ е заличен от нейния текст.

30 Ето защо нито от съдържанието на член 7, параграф 1, буква б) на Протокол № 4, нито от целите на този протокол може да се изведе разграничение между прости и сложни операции по съчетаване.

31 Накрая следва да се добави, че текстът на посочената в представените от страните становища Конвенция от Киото също не обосновава съществуването на такова разграничение.

32 Всъщност в случай като този в делото по главното производство стандарт 3 от приложение Г.1 на Конвенцията от Киото би довел до това, произходът на стоката да зависи от мястото, където е извършено нейното „последно значително производство или обработка“ [да се чете: „последна значителна обработка или преработка“]. От своя страна, стандарт 6 от това приложение гласи, че не трябва да се считат за значителна обработка или преработка „операциите, които не допринасят или които допринасят само малко към важните характеристики [другаде в текста: „допринасят само в незначителна степен към основните характеристики“] или качества на стоките“. В това отношение стандартът посочва, наред с другото, „операции за подобряване на пакетирането или пазарното качество на стоките или за приготвянето им за отпътуване като намаляване на размера, групиране на пакетите, съчетаване и степенуване, препакетиране“ и „смесване на стоки от различен произход, при условие че характеристиките на продукта, който се получава, не се различават значително от характеристиките на стоките, които са смесени“. Следователно тук не се споменава никакво разграничение между прости и сложни операции.

33 Ето защо на поставения от Finanzgericht Düsseldorf въпрос следва да се отговори, че член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 не позволява да се прави разграничение между простите и по-сложните операции по съчетаване, тъй като операциите по съчетаване, описани в решението за препращане, спадат към понятието за проста операция по съчетаване по смисъла на посочената разпоредба.

По съдебните разноски

34 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на прозводството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 към Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна, изменено с Решение № 1/97 на Съвета по асоцииране от 30 юни 1997 година за асоцииране между Европейските общности, от една страна, и Република Полша, от друга страна, не позволява да се прави разграничение между простите и по-сложните операции по съчетаване, тъй като операциите по съчетаване, описани в решението за препращане, спадат към понятието за проста операция по съчетаване по смисъла на посочената разпоредба.

Подписи